

for en Daareanstalt for helbredelige Sinds-
svage, ogsaa har foreslaaet, at der skulde byg-
ges de fornødne Bygninger for Uhelbredelige,
er Hensynet til Beføstningerne. Man troede,
at det under de nuværende Omstændigheder,
da de senere Aar have fordret saa mange
Udgifter, vilde være formeget, strax at begjære
de ikke ubetydelige Omkostninger, der vilde
være forbundne med disse Bygninger. Den
ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts
2den Valgfreds (Kaysler) gjorde opmærksom
paa, at en anden Basis for Opkrævningen af
de Bidrag, der vilde være nødvendige til An-
læggelsen af Anstalten, maatte være ønskelig.
For Justitsministeriets Vedkommende, med
Hensyn til de Interesser, der vedkomme dette
Ministerium, da er det det ene om at gjøre,
at faae en Daareanstalt; hvorledes Udgifterne
blive tilveiebragte, det vedkommer egentlig ikke
Justitsministeriet, thi de Interesser, som
komme i Betragtning ved Spørgsmaalet om
Maaden, hvorpaa Bidragene skulle fordeles,
varetages af andre Ministerier, navnlig Fi-
nansministeriet, og vel ogsaa tildeels Inden-
rigsministeriet. Grunden til, at jeg efter
Correspondance med de nævnte Ministerier har
troet at burde følge den samme Norm, som
er lagt til Grund for Placaten af 15de Oct.
1847, er den, som blev anført af den ærede
Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valg-
freds (Winther), nemlig, at man troede, det
vilde være det Ønskeligste, naar man havde
det Maal for Øie, at Daareanstalterne paa
begge Steder skulde blive Statsanstalter, at
følge den samme Norm. Det maa jo vistnok
indrømmes, at, som den ærede Rigsdagsmand
for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds ansøgte,
man meget godt kan opkræve Bidragene i
Jylland efter een Norm og Bidragene i Sjæl-
land efter en anden, og da senere, naar begge
Anstalter staae der, see at faae dem forenede,
saa at begge blive Statsanstalter, og da kan

man, om man vil, efter en tredie Norm op-
kræve de Bidrag, der ere nødvendige til deres
Bedligeholdelse (Hør!), men jeg har dog troet,
at det Maal, man satte sig, nemlig, at de
skulle overgaae til at blive Statsanstalter,
vilde blive lettet, naar man fulgte den samme
Norm for Opkrævelsen af de til deres Anlæg
nødvendige Penge. Jeg maa ogsaa troe, at,
naar der kun er Tale om en Sum eengang
for alle, da er det ikke Stedet til at forhandle
om, hvilken Maalestof der kunde være den
Rigtigste med Hensyn til fremtidige Skatter.
Forsaa vidt den ærede Rigsdagsmand for Aarhus
Amts 1ste Valgfreds har meent, at
man skulde søge at sætte den Anstalt for uhel-
bredelige Sinds-
svage, som man trænger til i Østif-
terne, i Forbindelse med den, som allerede
haves paa Bidstrupgaard, da vil det af
Motiverne sees, at dette ogsaa tidligere har været paa-
tænkt, men efter vidtløftige Undersøgelser er
det befundet, at den Anstalt, som findes paa
Bidstrupgaard, ikke kan stilles fra Kjøbenhavns
Commune, ligesom man virkelig har Trang,
ikke alene til den Anstalt, som er paa Bid-
strupgaard, for Kjøbenhavn, men desuden til
en Anstalt for Østifterne, og, naar man er
aldeles fri med Hensyn til Anlægget og ikke
skal indskrænke de allerede bestaaende Indret-
ninger, saa maa det jo ogsaa formodes, at
Anstalten kan blive bedre end ellers. Det er
Aarsagerne, hvorfor man ikke nu har tænkt
paa at gaae tilbage til den Understøttelse, som
allerede i lang Tid har fundet Sted, om en
Forbindelse mellem den Anstalt, som Kjøben-
havns Commune har, og den, man trænger
til for Østifterne.

Da ingen Flere begjærede Ordet, saates det
under Afstemning, om Lovudkastet skulde over-
gaae til 2den Behandling, hvilket
vedtoges eenstemmigt med 66 Stemmer.